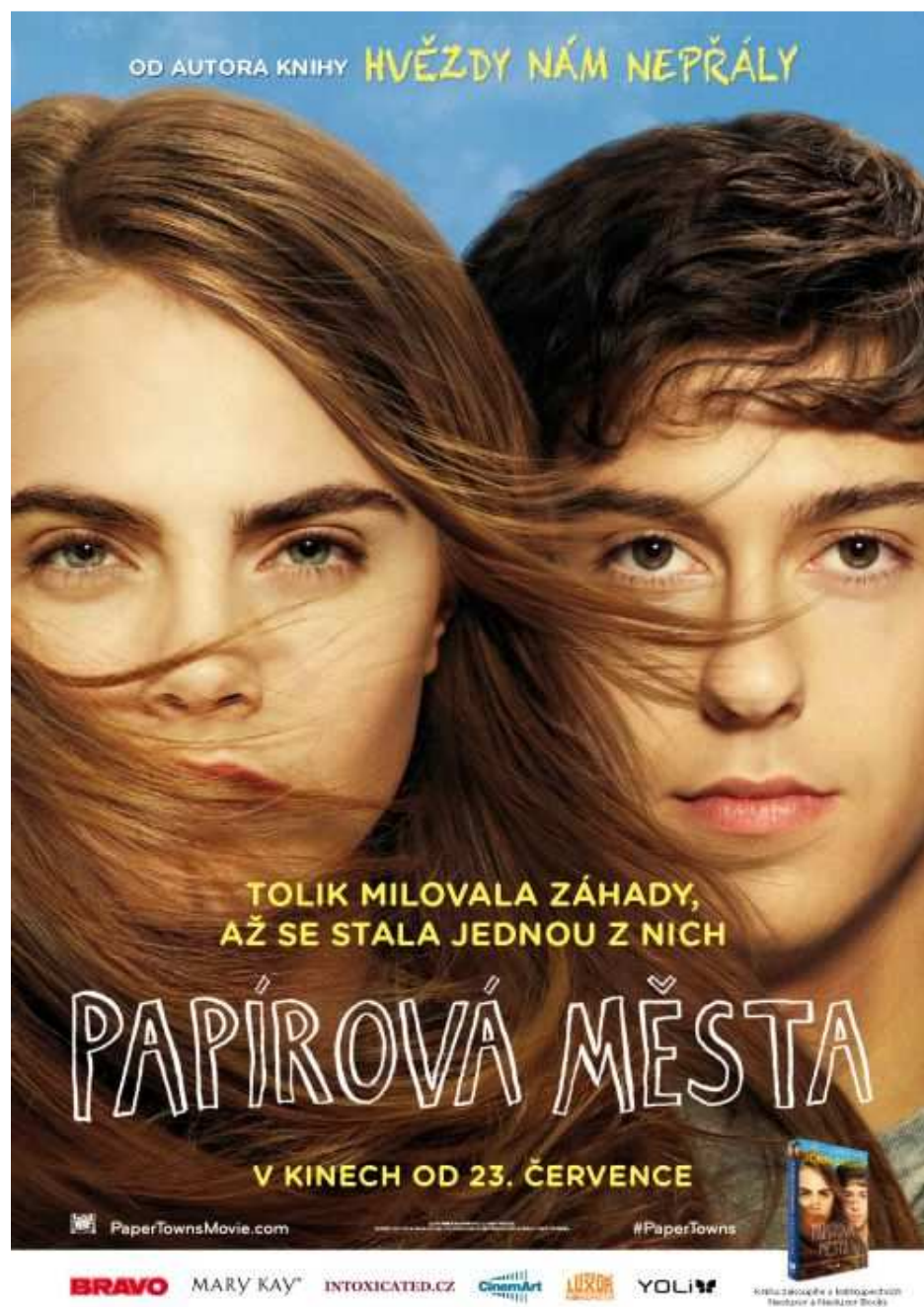

PAPÍROVÁ MĚSTA

Tiskový materiál k filmu
Premiéra 2. července 2015

PAPÍROVÁ MĚSTA, další snímek podle románu spisovatele Johna Greena (*Hvězdy nám nepřály*), je příběhem dospívajícího Quentina a jeho tajemné sousedky Margo, která si záhady oblíbila natolik, že se stala jednou z nich.

Margo jednou v noci zaklepe na Quentinovo okno a vezme ho s sebou na dobrodružnou noční výpravu po jejich rodném městě. Když dívka druhý den nečekaně zmizí, zanechá za sebou tajuplné stopy, které musí Quentin rozluštit. Pátrání po Margo se pro Quentina a jeho kamarády stane dobrodružstvím, které je stejně veselé jako i dojemné. Aby se mu podařilo Margo najít, musí Quentin pochopit hlubší význam opravdového přátelství a skutečné lásky.

Quentin Jacobson neboli "Q" je inteligentní, věrný kamarád a romantik. Je mu sedmnáct a chodí do posledního ročníku na střední škole. "Q" je přesvědčený, že každý zažije v životě alespoň jeden zázrak. On ho zažil, když mu bylo devět a do sousedství se přistěhovala Margo Roth Spiegelmanová.

Margo byla na rozdíl od "Q" vždy dobrodruh. Zatímco si "Q" našel nejlepší kamarády v Benovi a Radarovi, Margo se stala odvážnější a tajemnější. Momentálně patří mezi nejskvělejší holky na škole a s "Q" se jeden druhému vzdálili.

Jednou v noci, jen několik týdnů před závěrečným školním plesem, zatuká Margo na okno Quentinova pokoje a vytáhne ho na tajné noční dobrodružství. "Q" si od toho slibuje znovuzkříšení jejich přátelství a možná i něco víc. Margo je jeho tajná láska a opravdová spřízněná duše. "Q" tuší, že se jeho život brzy změní. A to se také stane.

Druhý den ráno je Margo pryč. Prostě zmizela a nikomu se o tom nezmínila. Nebo snad ano? "Q" začne nacházet stopy zanechané podle všeho jen pro něj - známky o tom, kam šla a proč odešla. Pochopením těchto vodítek začíná další dobrodružství. "Q" se se svými přáteli Benem i Radarem a s novými kamarádkami Lacey a Angelou vydají na cestu, aby vystopovali Margo. Během rozmotávání jejího tajemství "Q" pochopí skutečný význam přátelství a složitost hádanky jménem Margo.

‘PAPÍROVÉ MĚSTO’

Papírová města vydaná nakladatelstvím Dutton Books jsou třetím románem Johna Greena. Byl to okamžitý hit a rázem se ocitl na pátém místě žebříčku bestsellerů New York Times v kategorii beletrie pro mládež.

Kniha zaujala čtenáře po celém světě, zejména v USA, Evropě, Jižní Americe a v některých částech Asie.

Čtenáři rozuměli postavám v románu a fascinoval je jeho název. Termín “papírové město” vznikl, když kartografové Earnest G. Alpers a Otto Lindberg z General Drafting Company vymysleli město Agloe (anagram jejich iniciál) ve státě New York a umístili toto smyšlené město na mapu, konkrétně na křižovatku dvou prašných cest v jižní části pohoří Catskills.

Udělalí to kvůli ochraně autorských práv. Pokud by se jejich vymyšlené město objevilo na jiné mapě, mohli dokázat, že byla jejich kartografická práce nezákonně okopírována.

Ale největším tahákem na příběhu byly jeho postavy a jejich přátelství. “Je to příběh o Quentinovi a jeho přátelích, kteří pátrají po Margo, což se promění v epickou cestu,” říká John Green. “Je to opravdu o hledání hlubšího významu přátelství a o schopnosti představit si ostatní lidi jako složitější bytosti, což nemusí odpovídat našim počátečním dojmům.”

Tato témata v mladých lidech rezonují, pokračuje Green. “Každý teenager ví, jaké to je být zaškatulkován. To je první věc, která lidem bude blízká. Také si myslím, že se diváci napojí na milostnou linii filmu. Avšak nejdůležitější je, že se jedná o velmi zábavný film o skutečném přátelství a o tom, jak opravdové přátelství vydrží cokoliv. Romantická láska není jediný druh skutečné lásky.”

OSÍDLENÍ ‘PAPÍROVÝCH MĚST’ - HERECKÉ OBSAZENÍ A FILMOVÝ ŠTÁB

Pro Wycka Godfreye, producenta snímku *Hvězdy nám nepřály*, byla příležitost ujmout se další filmové adaptace Johna Greena neodolatelná. “Můj partner Marty Bowen a já jsme si *Papírová města* přečetli ještě předtím, než jsme četli *Hvězdy nám nepřály*,” říká. “Takže když jsme točili *Hvězdy nám nepřály*, již jsme započali s Johnem jednání o

dalším projektu. Zeptali jsme se ho na *Papírová města*. Nejvíc se mi na tom příběhu líbí, že je to záhadný příběh i dobrodružná komedie.”

John Green říká, že jeho zkušenosti z natáčení snímku *Hvězdy nám nepřály* byly klíčovým faktorem, který ho přiměl obrátit se i s tímto příběhem na stejný tým producentů. “Wyck Godfrey a Isaac Klausner a Marty Bowen jsou mimořádní producenti, kteří mě znovu každý den vítali na place a umožnili mi být součástí obou filmů, i když nic z toho nebylo ve smlouvě,” říká autor. “Byl to sen. Snímek PAPIROVÁ MĚSTA byl příležitostí jak u velmi odlišného příběhu [narozdíl od filmu *Hvězdy nám nepřály*] použít stejný filmový model a sdílet ho se stejnými lidmi.”

S napsáním scénáře se Godfrey obrátil na scenáristy Scotta Neustädtera a Michaela H. Webera, kteří již adaptovali *Hvězdy nám nepřály*. Neustadtter říká, že byli rádi, že se znovu stali součástí Greenova týmu. “Je skvělé mít náš kolektiv zase pohromadě. Byla to pro nás další cenná zkušenost a jsme rádi, že jsme byli přizváni zpět.”

Weber byl stejně nadšený, poznamenává: “John Green je skvělý spisovatel, který nám v mnohém usnadňuje práci. Jeho knihy mají výbornou dějovou linii a nápady. Jeho postavy jsou tak silné a jejich dialogy jen odsypávají. Bohužel jsme nemohli použít vše, co bylo v knize. Rozhodování o tom, co zůstane a čeho se budeme muset zbavit, je nejtěžší částí celého procesu.”

Neustadtter dodává: “K Johnovým knihám nejprve přistupujeme jako fanoušci. Zvážíme, jak nejlépe filmově popsat hlas jeho knihy. Jeden z mála problémů v adaptování Johnových knih je, jak nejlépe vyjádřit vnitřní myšlenky postav, a to buď prostřednictvím dialogu, jednání nebo interakcí s ostatními postavami.”

Nat Wolff, který si zahrál Isaaca ve filmovém trháku *Hvězdy nám nepřály*, ztvárnil Quentina. Bylo to právě během natáčení snímku *Hvězdy nám nepřály*, kdy výkonný producent Isaac Klausner Nata oslovil s nabídkou hlavní postavy v PAPIROVÝCH MĚSTECH. “Když jsme byli na place, Isaac mi se šibalským úsměvem řekl, že bych si měl přečíst román *Papírová města*,” vzpomíná mladý herec. “Stal se mou nejoblíbenější Johnovou knihou. Postava “Q” mě okamžitě oslovila. Asi o šest měsíců později mi Wyck Godfrey roli nabídl. Ještě předtím, než dokončil větu, jsem řekl ano.”

Wolff říká, že ho na příběhu přitahovaly prvky dospívání. “Q je postava, která hraje na jistotu. Je chytrý a soustředěný,” vysvětluje. “Má spoustu plánů. Ale vyjma svého přátelství s [nejlepšími kámoši] Radarem a Benem, se vyhýbá zbytku světa. Avšak díky jeho vztahu s Margo a cestě, kterou podnikne, aby ji našel, se naučí riskovat a otevře se světu.”

Wolffovo druhé vystupování ve filmu podle románu Johna Greena bylo pro autora vítanou zprávou. “Nat je vzácný člověk,” říká Green. “Je mimořádně talentovaný herec, ale i neobyčejně laskavý a velkorysý člověk.”

Wolffovo obsazení v tak raném stádiu se stalo pro Neustädtera a Webera bonusem. “V případě *Papírových měst* to pro nás bylo poprvé, co jsme věděli, kdo bude naší hlavní postavou ještě předtím, než jsme začali psát scénář,” vysvětluje Weber. “Hodně nám to naši práci usnadnilo, protože jsme věděli, že Nat je schopný zvládnout cokoli, co jsme pro něj napsali a udělat to ještě lepší.”

Co se týče režie, producenti se obrátili na Jakea Schreiera, jeho drama *Robot & Frank* je velmi zaujalo. Klausner tento film nazývá “neuvěřitelně zvláštním”, takový “který dokáže být tolika věcmi najednou. Je to neuvěřitelně dojemný příběh o vyrovnávání se s Alzheimerovou chorobou, hluboce procítěné drama, hravá, rošťácká komedie i film o loupeži.”

Klausner vidí paralelu mezi Schreierovým filmem a Greenovými příběhy. “Stejně jako Johnovy knihy i *Robot a Frank* má otevřené srdce a je štědrý ke svým divákům,” vysvětluje. “Jake byl prvním režisérem, kterému jsme poslali knihu i scénář. Jeho nadšení z PAPIROVÉHO MĚSTA nás naprosto ohromilo. Jake nakonec sám odcestoval do Orlanda, aby našel lokace a vystopoval všechna místa, která Johna inspirovala při psaní románu. Zároveň nafotil úžasné fotografie a opravdu nám pomohl představit si nejen film, ale i mnohem víc.

“Jake dal dohromady neuvěřitelnou prezentaci své vize filmu,” dodává Godfrey. “Pochopil “Q” a jeho cestu. Rozumí pocitu snažit se prolézt střední školou a posunout se k další kapitole života. Ale vždy se na poslední chvíli stane něco, co vás překvapí.”

Schreier sám sebe počítá do řady fanoušků této knihy. “Je to fascinující a tajemný příběh, kromě mnoha jiných věcí,” říká. “Dobře jsem rozuměl jeho vykreslení

středoškoláků a jejich zážitků. Román podává zajímavou zprávu o tom, jaké máme představy o ostatních lidech a jak je těžké těchto představ dosáhnout.”

“Také se mi líbil vizuální potenciál příběhu,” pokračuje Schreier. “Tajemství se stává hnacím prvkem filmu. Pomohlo propojit jednotlivé obrazy a zasadit postavy do děje.”

Spolupracovat s Greenem bylo pro režiséra dalším vrcholem. “První věc, která mě na Johnovi ohromila, byla jeho účast na filmu v roli výkonného producenta. Chtěl udělat velký film a čerpat z duše své knihy. Byl opravdu nadšený, že se mohl během natáčení zapojit.”

Nat Wolff, který se s Greenem spřátelil, rozebírá autorovu přítomnost na natáčení. “Je to legrační. John často žertuje, že na place jen chodí sem a tam a stále něco jí. Ale ve skutečnosti udává tón celému štábu, protože má tak velký smysl pro humor. Je takový roztleskávač herců. John je vášnivě zaujatý zfilmováním svých knih. Je snadné představit si spisovatele na natáčení, a jak se to pro něj může změnit v nejhorší zážitek na světě ‘Ničí mou knihu!’ nebo něco takového. Ale John je tam vždy s námi. On nám věří.”

S Wolffem a Schreierem na palubě bylo dalším úkolem obsadit postavu Margo Roth Spiegelmanové. John Green mluví o tom, že se při psaní této postavy nechal inspirovat skutečným zážitkem. “Znal jsem chlapce, který stejně jako Margo dospíval,” vzpomíná. “Jednou vyhrál v sázce \$100 za to, že naskočil na nákladní vlak a odcestoval z Alabamy do Tennessee. Pak ale musel zaplatit více jak \$100 dolarů, aby se dostal autobusem zpátky. Byl to ten druh člověka, který přišel o peníze, aby vyhrál sázku.”

Margo je pravým opakem “Q”. “Q si myslí, že má ve všem jasno,” říká Schreier. “Má svá studia, své přátele a má plán, jak jít na vysokou školu a stát se lékařem. Margo nemá vůbec žádný plán mimo příštího týdne nebo dvou. A když se jedné noci znovu setkají, inspiruje ho, aby začal více riskovat. Donutí ho, aby se vzdal svého pohodlí.”

Green vysvětluje, že Quentinovo vnímání Margo je klíčovým prvkem v příběhu. “Vždycky existuje rozpor mezi tím, jak si něco představujeme a tím, jak to prožijeme,” poznamenává. “Myslím si, že způsob, jak se “Q” dívá na Margo je velmi odlišný od skutečné přirozenosti Margo. Její příjmení je Spiegelmanová a Spiegelman v němčině znamená ‘výrobce zrcadel’. Co lidé vidí v Margo je jejich vlastním odrazem a o Margo to moc nevyovídá. Margo to rozčiluje. Je opravdu těžké takto žít.”

“Máme tu dívku, o jejímž životě měli všichni mylnou představu,” pokračuje Green. “Vždycky se na střední škole najde holka, která je tak krásná a v pohodě, jakoby by se při chůzi vznášela. Margo Roth Spiegelmanová byla celý svůj veřejný život touto dívkou. Jako většina žen i ona nesnáší vlastní neschopnost pochopit svou složitou povahu. A kdo tomu rozumí lépe než Cara Delevingneová? Málokdo má lepší představu o tom, jaké to je být osobou za zrcadlem, než tato mladá talentovaná herečka, která je zároveň slavnou supermodelkou.”

Proces, který vedl k obsazení Delevingneové, nebyl jednoduchý. “Věděli jsme, že Margo měla být nedostupná perfektní středoškolačka,” říká Godfrey. “Ona je ta, po které každý kluk touží, ale nemůže ji získat. Také jsme věděli, že tato role vyžaduje herečku, která by dokázala být výjimečně expresivní i divoká a zároveň disponovala emocionální zranitelností a měla v sobě jakousi zlomenou kvalitu.”

“Obsadit tuto roli bylo nesmírně složité,” potvrzuje Schreier. “Museli jsme cítit energii Margo. Hledali jsme dívku, kvůli které byste, když by se objevila o půlnoci ve vašem okně, vyskočili ven a pak, když by zmizela, tak byste ujeli 1200 mil, abyste ji našli.”

“Měli jsme štěstí, že jsme potkali Caru,” pokračuje Godfrey. “Je neuvěřitelně srdečná, laskavá se smyslem pro legraci, to vše na filmovém plátně opravdu ožije. Co mě na ní nejvíc dojalo, byla její schopnost chopit se persony, kterou si Margo vytvořila, a které musí dostát. Ale není to skutečná Margo a tak se rozhodne, že její jedinou cestou k sebepoznání je opustit město. Cara v této roli udeřila hřebíček na hlavičku.”

Aby ztvárnila americkou středoškolačku, mladá Britka zapoměla na svůj přízvuk a mluvila americkou angličtinou před kamerou i mimo ni. Viděla filmovou adaptaci *Hvězdy nám nepřály* a přečetla si *Papírová města*. Bylo jí jasné, že se musí stát součástí tohoto projektu. “Během čtení románu jsem si začala uvědomovat podobnosti mezi Margo a mnou,” říká Delevingneová. “Vzpomínám si, když jsem šla na konkurz, řekla jsem ‘Kdysi jsem byla jako ona.’ Myslím, že to je pravděpodobně jeden z důvodů, proč jsem tuto roli dostala - byla jsem schopná tuto postavu poznávat sama v sobě.”

Srdce PAPIROVÝCH MĚST spočívá v jeho zobrazeních přátelství a doprovodných dobrodružství, záhad a dokonce i provokací, které svedou mladé lidi dohromady v důležitém momentě jejich života. “Q”, Ben a Radar jsou nejlepší přátelé.

Jejich přátelství roste se zmizením Margo. Green vysvětluje: “Q, Ben a Radar jsou si velmi blízcí, ale jak se jejich středoškolská léta blíží ke konci, zápasí s faktem, že se jejich přátelství brzy změní.”

“Existuje zde skutečná vazba mezi těmito přáteli a díky tomu jejich humor působí autenticky,“ dodává Schreier.

“Ben je trochu podivínský kluk, který zoufale touží po holce, ale nemá ponětí, jak ji získat,” říká Austin Abrams, který postavu ztělesnil. “Stejně jako ostatní postavy, i on podstoupí velké změny ve svém uvažování o dívkách a uvědomuje si, že dívka (Lacey), do které je již dlouho zamilovaný, je nejen hezká, ale ve skutečnosti i milá, prostě je fajn.”

Do role Radara filmaři obsadili hereckého nováčka Justice Smithe. “Radar je opravdu milý kluk, který hraje na saxofon ve školní kapele,” říká Smith. “Trochu se zdráhá přivést svou slečnu Angelu k sobě domů, protože jeho rodiče vlastní největší sbírku černých Santů na světě. Stydí se, že se jich v jeho domě nachází 4200.”

Green nastavuje tímto příběhem zrcadlo Quentinovu původnímu, povrchnímu pohledu na Margo. “Je směšné, jak monoliticky si představujeme Santu,” poukazuje. “A v příběhu dojde k momentu, kdy se Angela k této unikátní sbírce vyjádří ‘Myslím, že je opravdu fajn, že tvoji rodiče nepodporují jednostranné vnímání Santy.’”

Herecké obsazení uzavírají Halston Sageová jako Lacey a Jaz Sinclairová jako Angela. John Green popisuje přednosti těchto postav. “Lacey Pembertonová je blond a temperamentní, lidé o ní dělají všechny možné závěry. Ve skutečnosti je Lacey poměrně složitá dívka. Ztvárnila ji Halston Sageová a v mnohém se jí také podobá. Potkáte Halstonovou a napadne vás, ‘O blondýnkách z Kalifornie vím své.’ Ale jakmile ji začnete poznávat, pomalu vás vyvede z omylu.

“Postava Angely stojí ze všech nejvíce nohama na zemi,” pokračuje Green. “Nemá ve všem jasno, ale v kritických okamžicích dokáže převzít kontrolu.”

Překonávání předsudků o lidech bylo téma, které Halston Sageovou na projektu přitahovalo. “Zamilovala jsem se do Lacey jako do někoho, kdo chce být vnímán pro její skutečné kvality,” říká Halstonová. “Je velmi inteligentní a nesnaží se být populární za každou cenu. Lacey začne vylézat ze své ulity, když se spřátelí s Quentinem, Benem a Radarem, které předtím tak dobře neznala. To je její velký klad a vy víte, že má srdce.”

Ke klukům se na jejich výletě přidá Angela v podání Jaz Sinclairové. Herečka říká, že se pro roli perfektně hodí. Vysvětluje: “Angela nezapadá do žádného stereotypu. V první půlce filmu se Radar chová, jako by z ní měl strach a vy nabudete dojem, že je trochu nepříjemná. Ale jak se příběh vyvíjí, ukáže se, že je fajn holka, která Radara skutečně miluje, a která je ochotná se pustit do jakéhokoliv dobrodružství, které je čeká.”

Aniž by to filmaři tušili, Sinclairová a Smith spolu předtím již pracovali a navzájem se velmi dobře znali. “To byl takový bonus, který podpořil správnou dynamiku těchto dvou postav,” komentuje Schreier.

Všechny postavy vynikají podobnou kvalitou, díky které jim diváci porozumí. Vděčí za to jedinečnému hlasu a schopnostem Johna Greena vytvářet mladé protagonisty, kteří jsou skuteční a starostliví. Nat Wolff dodává: “PAPÍROVÁ MĚSTA jsou vtipný, romantický a realistický film. Tolik mi jejich příběh připomíná mé přátele ze střední školy a všechny ty dívky, do kterých jsem byl zamilovaný a tato vzpomínka je tak blízko, až mě to děsí.”

Green oceňuje autentičnost hlavních postav, kterou získaly díky jejich představitelům a jejich schopnostem navázat vztah nejen s postavami, ale i mezi sebou. Z těchto šesti mladých lidí se opravdu stali velcí přátelé. Myslím si, že přáteli zůstanou i po zbytek života. Stala se z nich stmelená skupinka, ve kterou jsem vždycky věřil. Prostě je zbožňuju. Cítím se oproti nim nesmírně starý, ale dělají mi velkou radost.”

PAPÍROVÁ MĚSTA jsou ve své podstatě road movie, podstatná část jejich příběhu se totiž odehrává v dodávce na cestě z Orlanda (Florida) do Agloe ve státě New York. Aby toho filmaři dosáhli, usadili se v Charlotte v Severní Karolíně, jejíž rozmanitá krajina jim umožnila natočit celou cestu právě tam.

Schreier a herci zvládli i náročnější podmínky během natáčení. “Točit v dodávce není nejjednodušší a nejzábavnější,” říká. Pro zvýšení dynamiky mezi mladými herci, jim Schreier dal velkou svobodu. “Hodně improvizovali a my jsme si to náramně užili.”

Kamera se často stala aktivním účastníkem ve scénách. “Což opravdu pomohlo lokalizovat Quentinův úhel pohledu a podpořit tajemství,” říká Schreier.

Schreierovi se v cestě hlavních filmových postav zrcadlily jeho vlastní středoškolské zkušenosti. “PAPÍROVÁ MĚSTA jsou o konkrétní chvíli, kterou si sám velice dobře pamatuji z posledních let střední školy,” vysvětluje. “Myslím, že to je pro

všechny velký okamžik, protože to je naposledy, co vidíte své přátele. Stáváte se jednotlivci, kteří pokračují svou vlastní cestou. Náš film začíná jako romantický příběh a postupně se promění v něco úplně jiného. Je to příběh o přátelství a o tom, jak navazujeme vztahy a jak vnímáme jeden druhého.”